

Klumman

Eyðun Klakstein
blaðmaður
eydun@sosialurin.fo

Koyr bara 60

Koyr bara 60 km/t á landsvegnum!

Fyri mína skyld behøvist tú ikki at trýsta meira á spidaran.

Eg havi gjørt tað til ein sport ikki at irritera inn á bilførarar, sum eru varnir á vegnum millum bygdir, og tað er ein avbjóðing av rang.

Vit, sum av og á koyra teir longru teinarnar í landinum, møta javnan – um ikki hvørja ferð – bilførarum, sum traðka meira á bremsuna enn spidaran. Trillandi, akandi og þjakandi fara teir avstað, og tað gongur framá – so nøkumlunda.

Við hvørt er tað ein eldri kvinna, sum skal nærlesa hvørt vegskelti, sum hon er í nánd av, og óttast stórliga fyri, at hon verður lögð undir tortur hjá ríkisløgregluni, um hon vágar sær at nærkast teimum 80 km/t.

Við hvørt er tað ein av hesum stóru, skitnu lastbilum, sum eru kasseraðir í Danmark og innfluttur til Føroya at gera ónáðir. Silkeborg Tomat Transport stendur við stórum stavum á bilinum, og so koyra teir, sum stúrdur teir fyri, at ein altoyðileggjandi kettjupheljaríki var fyri framman.

Og so eru tað sjálvsagt hesar longu røðirnar á seinasta teininum til Havnar. 50 bilar í takt eftir Kaldbaksvegnum, meðan onkur hálvsovandi sjáførur fremst í røðini hevur stóra fragd av at telja, hvussu nógvar bilar hann kann hava aftanfyri seg, tá hann kemur á Sandvíkarhjalla.

Men tá alt kemur til alt, so leggi eg líka í.

*Traffic packed up twenty miles to the east
Must have hit every damn red light on the street
The weatherman says it's gonna rain for a week
Hey, what can you do?*

Komandi tíðina fer Heini í Skorini, sum er í starvsvenjing á donsku ambassaduni í Tel Aviv, at skriva blogggar í vikuskiftisinnleggnum hjá Sosialinum. Heini fer at skriva um og úr gerandisdegnum í Ísrael.

Heini blogggar úr Ísrael

Endiliga tagna ísraelsku stríðsvognarnir, eftir at ein vápnahvöld er fingin í lag millum Ísrael og palestinska felagsskapin Hamas, sum ætlandi skal vara í seks mánaðir. Men fólkioð óttast, at eftir vápnahvöldina vendir kríggioð aftur við størri styrki enn nakrantíð áður

Hinir burturvilstu synirnir

- Um eina skroypiliga vápnahvöld, ein trýstan forsætisráðharra og mammur, sum gráta um fangaðar synir

Free Gilad Shalit! The Prime Minister Has Forgotten the Soldiers of Israel! We Want Shalit!

Soleiðis ljóða slagorðini í ísraelskum fjølmiðlum, nú tvey ár eru liðin, síðani 23 ára gamli ísraelski korporalurin Gilad Shalit varð tikin til fanga av palestinska felagsskapinum Hamas í Gaza. Við jøvnum millumbilum koma skrivlig neyðarróp úr fangaskapi, har hann biður og bønir um sítt lív, og tað er eftirhondini vorðið fólkakrav í Ísrael, at stjórnin syrgir fyri at fáa neyðars Shalit heimaftur.

Málið er vorðið ein sonn marra fyri forsætisráðharran Ehud Olmert. Trupulleikin er, at Hamas krevur um 400 palestinskar fangar í ísraelskum fongslum afturfyri. Og trygdarpolitiski myndugleikin í Ísrael sigur kortaneit til at leyslata 400 terroristar, sum allir hava jødiskt blóð á sínum hondum.

- At leyslata 400 terroristar er at seta lívið hjá øllum ísraelskum borgarum í vága og fer einans at elva til fleiri gíslatøkur, segði ein beinhardt ísraelskur herovasti í vikuni. So heldur lata Gilad Shalit rotta í einum dryppandi fongsluskjallara onkustaðni í Gaza.

Men móttvegis herovastum skulu politikararnir tekkjast veljarafjöldini, ikki minst nú nýval hongur í luftini. Og tá sveimandi fólkastemningurin vil hava Shalit heimaftur fyri ein og hvønn prís, er forsætisráðharrin undir ógvusligum trýsti.

Málið um Shalit er kyknað, eftir at hann ikki varð

partur av avtaluni um eina vápnahvöld, sum í seinastu viku varð fingin í lag millum Ísrael og Hamas, og sum ætlandi skal vara í seks mánaðir (hóast tekin longu eru um, at tað verður trupult). Avtalan er komin í lag eftir blóðigar samanstættir í fleiri mánaðir við nógvum ofrum í Suðurísrael og hundrað ferðir fleiri í Gaza, tá ísraelska krígsmaskinan hevur oyst sína vreiði yvir militantar palestinar, sum færa kríggj millum sivilar íbúgvir, og sum tí taka stór og smá við sær í deyðan.

Vápnahvöldin hevur klovið ísraelska fólkioð sundur í tvey. Øðrumegin bjóða íbúgvirnar í Suðurísrael vápnahvöldini vælkomnari við fagnaðarrópum eftir eitt traumatiserandi vár við fúkandi rakettum skamt sunnanfyri heimstað mín Tel Aviv. Og hinumegin eru tey, sum óttast, at stóðan verður tíggu ferðir verri um seks mánaðir, tá Hamas hevur fingið frið til at dubba seg av nýggjum við fleiri hermonnum og kraftigari vápnum, sum fyrst og fremst koma úr Iran.

Og sum um hetta ikki er nóg mikið, so samráðist ísraelska stjórnin eisini við fíggjandan fyri norðan, shiamuslimska felagsskapin Hizbollah í Libanon, um at leyslata teir báðar ísraelsku

hermenninar Eldad Regev og Ehud Goldwasser, sum Hizbollah hevur liggjandi á goymslu frá Libanon-kríggnum í juli 2006. Afturfyri skal Ísrael flýggja út libanesiska superterroristin Samir Kuntar saman við einum heri av øðrum Hizbollah-fangum, deyðum sum livandi.

Og sundurbrotu foreldrini

hjá teimum trimum gíslunum, Shalit, Regev og Goldwasser, eru javnan í fjølmiðlum og bønir við timum stjórnina um at ganga krøvum fíggjandans á mæti, so synir teirra kunnu venda aftur til lívið.

Ísraelskur politikkur er ikki fyri særtar sálir. Her snýr politikkur seg um lív ella deyð. Um kríggj ella frið. Um vón ella vónloysi. Og tá so stór mál eru gerandiskostur, so fær politikkurin í hesum landinum og partinum av heiminum eina so sterka eksistentiella dimensjón við so djúpum sálarligum og kensluligum avleiðingum, at tað er ræðandi.

Heima hava vit ráð til ikki at sýna politikki áhuga. Til at sigla okkara egna sjógv og lata politikararnar koyra sítt show í einum húsi á Tinghúsvegnum. Og mangan er stóðioð so lágt, infantilt og heiladeytt, at politiska líkasælan er til at skilja.

Men ikki at hava áhuga fyri politikki er og verður ein forkelaður luksusvani fyri tey, sum taka sum givið, at friður og vælferð valdar. Sum ikki geva sær far um, at onkustaðni í fortíðini hevur onkur stríðst fyri teimum framhjárættindum, okkara samfelag druknar í. Og sum mest av øllum ikki eru tilvitað um, at lítla og ríka Skandinavia er undantakið heldur enn reglan, um vit hyggja at heiminum anno 2008 úr fuglaperspektivi.

Tí uttanfyri lítla smørholið, sum tilvildin hevur dumpað okkum niður í, eru stórir partar av heiminum framvegis eitt ótrygt, kaotiskt, vandamikið og rátt helviti.

heini_skorini@yahoo.com

- Men ikki at hava áhuga fyri politikki er og verður ein forkelaður luksusvani fyri tey, sum taka sum givið, at friður og vælferð valdar (...). Og sum ikki eru tilvitað um, at lítla og ríka Skandinavia er undantakið heldur enn reglan, um vit hyggja at heiminum anno 2008 úr fuglaperspektivi